

کرآمدیاشت روز معلم

یادداشت
سردبیر

دکتر عادل بیغما

ید بیضا

معلمان عزیز و ارجمند

از یک کلام جانفزا، صد مرده احیا می‌کنی
بهنگام تعلیم سخن، کار میسجای کنی

هر دم که می‌گویی، سخن، جان می‌دوی مارا به تن
در جان دیدن در بدن، اعجاز عیاسی کنی

با دانش خود هر زمان، بخشی حیات جاودان
خضری و آب زندگی، در ساغر ما می‌کنی

دستت چو از گچ شد سپید، آید ید بیضا پدید
یعنی به بهنگام عمل، اعجاز موسامی کنی

نوحی و با کشتی خود، مارا به ساحل می‌بری
چون ناخدایی با خدا، روسوی دیامی کنی

دوازدهم اردیبهشت ماه، روز بزرگداشت معلم، روز تجلیل از مقام و شأن معلم، روز تکریم تلاش و فداکاری‌های شما و روز ارج نهادن به علم، دانش و معرفت است. به یقین، تبریک گفتن به انسان‌های فرهیخته و ارزشمندی چون شما سعادت است که امروز نصیب ما گردانندگان ماه‌نامه رشد تکنولوژی آموزشی شده است. ما همصدا با مردم شریف ایران، این روز گرامی را به همه شما عزیزان تبریک می‌گوییم و در برابر مقام و منزلت والایان سر تعظیم فرود می‌آوریم. ضمن آرزوی سعادت و سلامت برای شما عزیزان، شعر زیبای علی مظاهری با عنوان «ید بیضا» را که در بیان قدر و منزلت معلم است تقدیم حضورتان می‌کنیم تا همگان بدانند که: دستت چو از گچ شد سپید، آید ید بیضا پدید یعنی به هنگام عمل، اعجاز موسامی کنی

شغل تو شغل انبیا، گفت تو گفتار خدا
«اقراب اسم» کوئی و، درس خود انشای کنی

نادان از جان مرده را، و آن کور دل افسرده را
با معجز خود هر دو را، دانا و مینای کنی

با مهر و با لطف و صفا، دل را تسلی می دهی
با دانش و دین و هنر، جان را مصفا می کنی

بس قوه با آید به فعل، از قدرت گفتار تو
هر غنچه شکفته را، چون گل سلوفا می کنی

انسان انسان پروری، کرد در حقیقت بنگری
در نقش شاکردان خود، خود را تماشا می کنی

تهنانه با علم و عمل، اندیشه های پروری
از عشق در دل های ما، صد شور برپا می کنی

در پرتو خود ساختی، از ذره ها خورشیدها
هر روز خورشید دیگر، تقدیم دنیا می کنی

هرگز نزاری غیر حق، از حق تنای دیگر
گر غیر حق باشد یقین، ترک تنای کنی

موسی یدی، عیسی دمی، فرزند پاک آدمی
در کار آدم پروری، پنجمبری های کنی

احمد معلم بوده است، خود این سخن فرموده است
با پیروی از نقش او، نقش خود ایضا می کنی

تهنانه با علم و عمل، اندیشه های پروری
از عشق در دل های ما، صد شور برپا می کنی

